

MIDWINTERRIT

Als eerste RAC-West rit van dit jaar was de MIDWINTERRIT aan de beurt. Een aantal gerenommeerde uitzetters was aan het werk getogen en dat belooft dus veel goeds.

In een keurig verzorgd routeboek kregen we vier trajecten voorgeschoteld. We begonnen met een grensbenadering, waarbij de hoofdroute over een aantal ingetekende T's liep. Het geheel was nogal gecompliceerd en je werd gedwongen consequent constructie na constructie af te werken. Dat je dan toch nog dingen over het hoofd ziet merk je pas als je de moederkaart ziet. De uitzetter blijkt je dan toch weer te slim afgeweest te zijn. Je bent wel gelijk aan het begin van de rit erg geconcentreerd bezig en dat vind ik wel prettig voor de rest van de rit.

Het tweede traject was een ingetekende lijn, waar we toch weer bij de neus genomen werden door een haast onmogelijk lange omrijconstructie toch maar niet te rijden. Dit had tot gevolg: Bertus stond glimlachend strafpunten uit te delen. Inmiddels kwamen we in de buurt van Wilnis, waar de start was voor het derde traject. Toen moesten we een serie punten benaderen en de kortste route tussen de punten construeren. Via een aantal leuke constructies kwamen we bij het bos bij Haarzuilens, waar doorheen onze route liep, maar waar alle wegen afgepijld waren. Als je consequent doorging moest je acht! keer een nieuwe constructie maken, die pas de laatste keer beloond werd met de N. In die tussentijd begin je wel even aan jezelf te twijfelen als je maar steeds geen controle tegenkomt. We kregen toen op onze controlekaart het woord LOPEN gevormd en inderdaad even verder bij een bemande controle liep de uitzetter. We reden "langzaam" de bemande binnen en Adrie werd daarbij letterlijk over z'n tenen gereden. Had hij aangehad, wat wij op de controlekaart moesten hebben nl. KLOMPEN i.p.v. LOPEN, dan had hij geen centje pijn gehad. Met onze welgemeende excuses dat we nog meer te doen hadden, zijn we maar snel verder gereden.

Bij Nieuwer Ter-Aa begonnen we aan het slot: wederom een grensbenadering. Hiervan hadden de uitzetters gezegd dat het een peuleschil was en iedereen foutloos binnen zou kunnen komen. Nu, vergeet het maar mooi, want er zaten toch ontzettend geniepige "dingetjes" in. Via het nieuwe plaatsje Ierkerk Amstel, had U daar ook nog nooit van gehoord: kwamen we bij de finish bij het Amsterdamse Bos. Om je op fitheid te testen, zat er op enkele honderden meters voor de finish op 1 mm van de rand van de kaart nog een ommetje, goed voor de laatste te behaler goede controle 23.

Ik moet zeggen dat we ontzettend lekker gereden hebben en ik hoop velen met ons. In ieder geval Jaap, Adrie, Bertus, Hans en Wil, allen hartelijk dank voor de voortreffelijk "opgediende" rit.

Tot zover was alles prettig, daarna begon het eindeloos geprotesteerd weer. Helaas voor hen is het ze deze keer niet gelukt om daarmee te winnen. Als ze dan ook nog als verweer aanvoeren, dat ze protesteren om de rittensport zuiver te houden, vind ik het op z'n zachtst gezegd "verdacht" dat ze pas nadat de uitslag bekend wordt protesteren. De moederkaart hing er nl. al geruime tijd en ze hadden dus alle tijd gehad om over die bepaalde situatie te protesteren.